

Назвемо її Барбі

КУПИТИ

Про книгу

Її зріст — лише 29 сантиметрів, але вона змінила світ. Перед вами історія, заснована на реальних подіях, про те, як була створена улюблена іграшка багатьох поколінь. Авторка ідеї Рут Гендлер зробила крок у невідомість і випередила свій час, надихнувши мільйони дівчат мріяти про те, що вони можуть стати ким захочуть — від геніальних винахідниць до сміливих космонавток. В історії Барбі було чимало злетів і падінь, але ніхто не стане сперечатися з тим, що це не просто лялька, а справжня легенда.

Ця книга не тільки про іграшку. За шаленим успіхом Барбі прихована мозаїка неймовірно напружених днів і місяців, протягом яких уся креативна команда Mattel буквально жила думками про своє творіння. Навколо Барбі розгортаються надії і розчарування, публічні скандали й особисті драми. Книга яскраво демонструє нам залаштунки великих компаній, а також ціну, яку доведеться заплатити за успіх.

Мої джерела кажуть «ні»

1956 рік

Мелодія Pop Goes the Weasel — перше, що чує Рут відчиняючи двері конференцзали. Вона втомилася від зміни часових поясів, але відмовляється здаватися першого ж дня повернення з відпустки. Надто схвильована, щоб спати в літаку, Рут функціонує на каві, цигарках і чистому адреналіні. У руках вона несе коробку довжиною у фут, яку тримала на колінах під час польоту зі Швейцарії до Лос-Анджелеса, і не може дочекатися, щоб показати, що всередині. Інтуїція підказує, що вона на порозі чогось великого, але навіть Рут Гендлер не може уявити собі масштабів скриньки Пандори, яку тримає в руках.

Елліот, її чоловік і діловий партнер, сидить з іншого кінця столу й перебирає струни червоної Uke-A-Doodle, першої іграшки, яку винайшов. На нього зміна часових поясів не вплинула: на відміну від Рут, він спав у літаку. Сном Елліот ніколи не пожартує. Поруч із ним сидить інженер, який щойно закінчив Гарвард — випустився настільки нещодавно, що чорнило досі не висохло до кінця на його дипломі. Він бавиться джеком-стрибунцем, голова клоуна хитається на пружині. Заштовхує клоуна всередину, зачиняє кришку й крутить ручку на біс — і клоун знову вискакує з гучним «поп!». Праворуч від нього — чоловік, який 1947 року веслував за Принстон, а зараз заряджає капсулі в патронник іграшкового пістолета.

Навпроти нього сидить випускник Корнельського університету 1951 року, який трясє Magic 8 Ball і молиться над нею із заплющеними очима, ніби від відповіді залежить щастя його життя. Сторонньому спостерігачеві може здатися, що це просто гурт чоловіків, які дуркують, але насправді всі вони висококваліфіковані інженери з дипломами Ліги плюща, а створення іграшок — серйозний бізнес, особливо тут, у Mattel.

— Доброго ранку, панове, — вітається Рут, посідаючи своє місце на чолі столу. Одна за одною іграшки поступаються місцем транспортирам, циркулям та аркушам паперу. Указуючи на порожній стілець, додає: — Бачу, вашого ватажка немає.

Лише Джеку Раяну може зійти з рук спізнення на нараду. Ніхто інший не наважився б змусити її чекати. Решта її бояться, і небезпідставно. Вона їхня начальниця, якій добре відомо, що за спиною її називають Безжальною Рут, що насправді жінці до вподоби. Рут мініатюрна, зростом лише п'ять футів

два дюйми, проте багато в чому перевершує Елліота. Завжди стильна, з елегантною зачіскою — коротко підстриженим волоссям з густим темним чубчиком. Цілеспрямована, з тих жінок, які змушують чоловіків говорити ідіотські речі на кштал «Усміхнися», коли ті зустрічають їх на вулицях.

Нарешті двері відчиняються, і заходить Джек — так зухвало, ніби має зріст 6 футів, а не 5 футів 8 дюймів, 3 дюйми з яких йому додають імпортні італійські туфлі з прихованим підйомом. Він працює в Mattel уже близько року, відтоді як Елліот переманив його з аерокосмічного підприємства Raytheon. Джеку лише тридцять, і він уже віцепрезидент, який керує відділом досліджень і розробок.

Поки Джек влаштовується, Рут запалює сигарету, стискаючи в кулаці порожню пачку цигарок Winston, яку відкрила напередодні ввечері в літаку. Вона обіцяє собі, що почне менше курити, але не сьогодні. Коли всі готові, Рут починає нараду. Головним питанням порядку денного є вихід Mattel на ринок ляльок. Вони давно хотіли долучитися до цієї прибуткової галузі бізнесу, але не бачили чіткого шляху вперед. Дотепер. У Рут є рішення, яке переверне світ ляльок догори дригом.

— Усі ми згодні з тим, що зараз на полицях магазинів надлишок ляльок-немовлят. Останнє, що комусь потрібно, це ще одна лялька, яка моргає, плаче чи мочиться, — Рут говорить розмірено, щоб не кидатися одразу до справи. Вона почувається стрілою, натягнутою на тятиві. — Нам потрібно ось це... — урочисто ставить коробку на стіл, підіймає кришку та виймає пластикову ляльку. — Панове, познайомтеся з Більд Ліллі.

У кімнаті западає тиша. Жодного звуку. Натомість чоловіки ніяково соваються на стільцях і прокашлюються, розглядаючи ляльку: пустотливий білявий хвостик, кучерявий локон на чолі, довгі стрункі ноги, тонку талію та пишні загострені груди. Одягнена в короткі шорти й приталений светр, Більд Ліллі має звабливі очі, що привертають увагу всіх присутніх. До всіх її дванадцяти дюймів.

— Отже, — Рут барабанить пальцями, — скажіть що-небудь.

Роками вона мріяла створити дорослу ляльку, але Рут не дизайнерка іграшок, і її малюнки фігурок ніколи переконливо не передавали задуму. Вона майже відмовилася від цієї ідеї, доки не помітила Більд Ліллі в сувенірному магазині в Люцерні. Власне, саме донька першою її побачила. У п'ятнадцять років Барбара була вже занадто доросла, щоби гратися з ляльками, але вона все ще їх колекціонує. Рут і Барбара були загіпнотизовані Більд Ліллі. Ось вона. Немов чекала, поки Рут знайде її.

Рут купила по одній ляльці собі й доньці та вибігла надвір показати Елліоту.

— Бачиш? Саме про це я й говорила.

— О, та годі вже, Руті, — сказав він, усміхаючись. — Ми ж не можемо зробити таку ляльку.

Але він мав би знати, що не варто цього казати. Рут сприйняла це як виклик, а вона ніколи не втрачала нагоди перевершити очікування. Елліот зрозумів це ще на початку, коли їхній компанії, що розвивалася, потрібен був хтось для доставки, і Рут зголосилася це робити.

— У жодному разі, — сказав тоді він. — Ти не вмієш водити вантажівку.

І що ж вона зробила? Орендувала пікап «додж», у якому ледве діставала до зчеплення в туплях на високих підборах. Чи хвилювали її чоловіки, які стояли поруч, сміючись, і робили ставки на те, що вона не зможе виїхати зі стоянки? Ну то й що, якщо їй знадобилося майже десяток спроб. Дідька лисого Рут коли-небудь дозволить комусь диктувати їй, що вона може робити, а що ні.

— Назви одну вагому причину, чому ця лялька не підійде, — сказала вона Елліоту. Вони досі стояли на тротуарі біля сувенірної крамниці.

— Назву навіть дві, — він указав на груди Більд Ліллі.

— Гм, Рут, — каже тепер Джек, — я не знаю, чи зауважила ти цю маленьку деталь, але... гм, ця лялька... — він схиляє голову набік. — Ну, у неї є цицьки.

Це викликає хвилю реготу й завивань — усі наслідують Джека: хапають одне одного за груди й кидають непристойні коментарі. Рут не може дозволити собі втратити контроль над нарадою. Але вони не зупиняються. Навіть не чують її. У розпачі вона тягнеться до пістолета з капсулями на столі, націлюється в стелю й тричі стріляє. Усі здригаються, а повітря наповнюється запахом сірки.

— Ви поведіться як купа клятих хлопчаків у колі придурків, — Рут навчилася розмовляти з ними таким чином, показувати, що говорить їхньою мовою і така сама жорстка, як і будь-який чоловік. — Звісно, у неї є цицьки. У цьому й уся клята суть. Це не лялька-немовля.

— Тоді хто ж вона? — запитує Джек. — Схожа на повію.

— Вона не повія, — наполягає Рут, хоча він не те щоб помиляється. Джек Раян упізнає повію, коли її бачить, а Більд Ліллі — персонажка відвертого німецького коміксу, яка використовує свою привабливість, щоб зваблювати шанувальників-чоловіків. — Це сувенір з натяком, — каже Рут. — Її продають здебільшого чоловікам. Знаєте, як секс-іграшку.

— Тобто ти хочеш, щоб ми випускали секс-іграшки?

— Звісно, ні. Господи, — Рут ляскає по столу, відчуваючи, як закипає. Вона починає хвилюватися, і якщо не буде обережною, її пристрасть сплутають із

надмірною емоційністю. Потрібно бути практичною, логічною. Глибоко вдинувши, відступає і починає спочатку. — Ми хочемо бути на ринку ляльок, і я вам кажу: ось як це зробити. Подумайте: ми даємо маленьким хлопчикам іграшкові пістолети, солдатиків і конструктори. А маленьким дівчаткам? Ляльок-немовлят. Хлопчики можуть удавати із себе дорослих чоловіків, хоробрих вояків. Сказати, у що граються дівчатка? Вони вдають із себе мам. Або граються в хатнє життя. Оце й усе.

— І що в цьому поганого? — озивається Джек.

Рут дивиться на нього, тоді обводить поглядом кімнату, повну чоловіків, і гасить недопалок у попільничці, втискаючи його з більшою силою, ніж насправді потрібно.

— Можливо, вам буде важко в це повірити, але не кожна маленька дівчинка мріє вирости просто домогосподаркою чи матір'ю. Бути жінкою — це щось більше. Якщо дати дівчинці ляльку-немовля, вона вдаватиме із себе маму. Але якщо дати їй щось на кшталт цього, — Рут підіймає Більд Ліллі, — вона зможе уявити себе молодого незалежною жінкою, яка йде в офіс або на побачення, але абсолютно точно не вдаватиме, що міняє підгузок чи штовхає візочок.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ